

Radiografia de la llengua

Síntomes de retrocés

Text > PERE BOSCH I CUENCA, historiador i periodista

Fa dos anys, la Plataforma per la Llengua, la principal entitat en defensa del català, advertia que el país estava en una situació «d'emergència lingüística». Els indicadors que acompanyaven aquesta diagnosi, que alguns es van apressar a qualificar d'alarmista, són ben contundents, i van des del descens en el nombre de parlants habituals fins a la irrellevància de la llengua en determinats àmbits, com ara les plataformes audiovisuals o els jutjats. No obstant això, també hi ha símptomes menys quantificables però igual de preocupants, com ara l'empobriment de la llengua.

La situació de precarietat en què està el català i també la necessitat de recuperar el consens, han empès el Govern a impulsar un Pacte Nacional per la Llengua, que ha començat a caminar fa pocs dies a partir d'un informe acadèmic sobre la situació del català. En tot cas, els informes i els experts coincideixen a assenyalar que aquesta emergència té matisos quan posem el focus en alguns àmbits o territoris. En el cas de les comarques gironines, hom podria tenir la temptació de remarcar que vivim en un petit oasi, ben diferent de la situació

al País Valencià, a la Catalunya del Nord o a l'àrea metropolitana de Barcelona. Però és ben evident que, si bé amb una intensitat o un ritme diferents, es posen de manifest uns problemes comuns, com ara el retrocés de l'ús del català entre els parlants més joves o la situació precària de la llengua als jutjats o als cinemes.

En el dossier que teniu a les mans intentem resseguir la salut del català a través de quatre àmbits per fer-ne una radiografia. La periodista Lluïsa Fuentes analitza la llengua dels nouvinguts, un factor determinant a l'hora de mesurar l'avenç en l'ús social de la llengua. Gemma Tubert s'endinsa a les aules i els patis per posar de manifest que el català hi recula, mentre que Marina López ho fa als jutjats, un espai tradicionalment inexpugnable per a la llengua. Xavier Pi, per la seva banda, analitza el paper de les empreses. Pep Vila, finalment, reflexiona sobre la salut del català que es parla, amb una bona mostra de paraules o expressions que es perden. La conclusió de tots els articles, com podreu comprovar, és ben evident: el català mostra símptomes preocupants de retrocés en tots i cadascun dels àmbits, i també al carrer, fet que encara és més preocupant.

stica

>> El Centre de Normalització Lingüística, al carrer dels Ciutadans de Girona. (Foto: EL PUNT AVUI. QUIM PUIG.)